

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a členov JUDr. Igora Burgera, JUDr. Daniela Hudáka, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Libora Duľu, na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2013 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **J. K. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1 T 26/00, prerokoval dovolanie, ktoré podal obvinený **D. V.**, prostredníctvom obhajkyne JUDr. E. P., advokátky v T. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2010, sp. zn. 1 To 9/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného **D. V.** **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 27. novembra 2007, sp. zn. 1 T 26/00, bol obvinený **D. V.** uznaný za vinného zo spáchania trestného činu falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 2, 4 písm. b/ Tr. zák. v znení zákona č. 100/1996 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“) (bod 2a), trestného činu falšovania a pozmeňovania kontrolných technických opatrení na označenie tovaru podľa § 145a ods. 1 Tr. zák. (bod 2b), trestného činu výroby a držania falšovateľského náčinia podľa § 142 ods. 1, 2 Tr. zák. (body 2a, 2b) na tom skutkovom základe, že

2a/ v presne nezistených dňoch koncom februára 1997 a začiatkom marca 1997 ako súkromný podnikateľ so živnostenským oprávnením v oblasti tlačiarenskej výroby a majiteľ firmy X.-P., v rodinnom dome, ktorý je prispôsobený na tlačiarenskú činnosť na K. ul. č. X. v T. na svojom ofsetovom tlačiarenskom stroji zn. ROMAYOR 313 výrobného čísla X. vytlačil 5100 kusov 1.000 šilingových bankoviek s tým, že sa použijú ako pravé tak, že si podľa vzoru pravej 1.000 šilingovej bankovky, ktorú mu za tým účelom dal obvinený **J. K.**, zhotovil kovolist a na ofsetový papier formátu A4, 80 g tieto vytlačil podľa dohody bez

série a výrobného čísla, potom uvedené falzifikáty postrihal na požadované rozmery a odovzdal obvinenému J. K., od ktorého mal za výrobu falzifikátov dostať sumu 300.000 Sk bez dokladu.

2b/ ako súkromný podnikateľ v oblasti tlačiarenskej výroby zameranej na vydávanie novín, časopisov a iných periodických publikácií, v presne nezistenom čase asi začiatkom roku 1997 v T. na K. ul., vyhotovil kovolisty a na vyššie uvedenom ofsetovom tlačiarenskom stroji vyrobil na požiadanie doteraz nezistenej osoby falzifikáty, najmenej 28 kusov ochranných pásov na alkohol s číslom T 011421041 s nápisom Tuzemský trh, 4 kusy poškodených pásov, 12 kusov etikiet alkoholu Tuzemský rum, 10 kusov etikiet Vodka jemná, Borovička St. Nicolaus A.S., Slovenská borovička Old Herold, ktoré boli nájdené pri prehliadke tlačiarne 7. apríla 1997.

Krajský súd mu za tieto trestné činy uložil podľa § 140 ods. 4, § 35 ods. 1, § 39a ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením na jeho výkon do II. nápravno výchovnej skupiny a podľa § 55 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. trest prepadnutia veci - ofsetového stroja značky ROMAYOR 313, ktorého vlastníkom sa stal štát.

Najvyšší súd rozsudkom z 27. januára 2010, sp. zn. 1 To 9/2008, v zmysle § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 a § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len „Tr. por.“) na podklade odvolania obvineného D. V. zrušil rozsudok krajského súdu u tohto obvineného vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložil mu podľa § 140 ods. 4, § 35 ods. 1, § 40 ods. 1, § 39a ods. 3 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením na jeho výkon do II. nápravno výchovnej skupiny a podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci - ofsetového stroja značky ROMAYOR 313.

Rozsudok odvolacieho súdu bol obvinenému doručený 24. mája 2010, a jeho obhajcovi, JUDr. H. 28. júla 2011.

Krajský súd predložil 1. augusta 2013 dovolaciemu súdu dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajkyne 17. júna 2013, proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. januára 2010, sp. zn. 1 To 9/2008. Uplatnil v ňom dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ zák. č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok

(ďalej len „Tr. por.“). Vlastné písomné podanie obvineného označené ako dovolanie bolo Krajskému súdu v Nitre doručené 20. mája 2013. Obhajkyňa obvineného vzala toto na vedomie, čo potvrdila svojim podpisom a pečiatkou.

Obvinený D. V. vo vzťahu k § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že *jeho právo na obhajobu bolo porušené najmä tým, že v prípravnom konaní boli vykonané vyšetrovacie úkony a do vyšetrovacieho spisu boli doložené písomnosti bez možnosti vyjadriť sa k nim, podať návrhy na doplnenie vyšetrovania. Súd neprihliadol na písomné vyjadrenie obvineného K. v podanom odvolaní, v ktorom niekoľkokrát potvrdil nevinu dovolateľa. Vo väzbe nebol ku skutkom vypočúvaný ani konfrontovaný, obvinenie bolo rozšírené o ďalšie skutky bez toho, aby bol vypočutý. Práva zaručené Trestným poriadkom mu boli odňaté. Žiadosť o vykonanie znaleckého dokazovania z odboru polygrafie bola opakovane zamietnutá, pričom súd nebral do úvahy ani ním predložený odborný posudok firmy G.. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolateľ namietal, že rozhodnutie je založené na neobjektívnych, spochybniteľných a nepravdivých dôkazoch a výpovediach spoluobvinených a svedkov. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v nesprávnom posúdení právnych otázok, nesprávnom právnom posúdení predmetnej trestnej veci. V podrobnostiach obhajkyňa odkázala na vlastné podanie obvineného.*

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry v zmysle § 376 Tr. por. označil dovolanie za nedôvodné s poukazom na doposiaľ vykonané dokazovanie a rozhodnutia príslušných súdov.

Dovolací súd (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať a v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1, 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), ale súčasne po preskúmaní veci zistil i to, že je potrebné ho odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd nezistil žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, pre ktorý by zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. V tomto smere je potrebné poukázať

na inštitút dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku v rámci trestného konania spôsobilého privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí. Možno ho aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Dovolací súd nie je na základe samotného vymedzenia dovolacích dôvodov v § 371 Tr. por. predurčený k úplnému *prieskumu rozhodnutí nižších súdov*. **Dôvody dovolania sú**, v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, **podstatne užšie**.

Pre dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 navyše platí, že tieto nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (pozri § 371 ods. 3 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011).

Dovolateľ vytýkal porušenie práva na obhajobu, konkrétne *práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom; nevysporiadanie sa s vyhlásením obvineného K. o dovolateľovej nevine; nevykonanie ním navrhovaných dôkazov a pod.* Namietal tiež pochybenia orgánov činných v prípravnom konaní. Kým vo vlastnom podaní obvinený viackrát zopakoval, že sa žiadne vyšetrovanie nekonalo, v doplnenom dovolaní jeho obhajkyňa uvádza, že v prípravnom konaní boli vykonané vyšetrovacie úkony a do vyšetrovacieho spisu doložené písomnosti, ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť, ani podať návrhy na doplnenie vyšetrovania.

Dovolací súd nezistil v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Obvinený si toto porušenie zamieňa s údajne neúplne zisteným skutkovým stavom a nesprávnym hodnotením dôkazov argumentujúc pritom odmietnutím vykonať ním navrhnuté dôkazy.

Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 33 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť súdu zaoberať sa každým návrhom na vykonanie dôkazu a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 216 ods.1 Tr. por.).

Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánov činných v trestnom konaní (§ 12 ods. 1 Tr. por.) o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 5 Tr. por. Ak by záver súdu učinенý v zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom. V zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku. Zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne podložené odmietnutie dôkazných návrhov obvineného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený mal počas celého trestného konania v plnej miere zabezpečené právo na obhajobu, ktoré realizoval osobne alebo prostredníctvom obhajcu. V tomto smere dovolací súd nezistil, že by bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu tak, ako si to vyžaduje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Trestné stíhanie obvineného začalo **6. apríla 1997** vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, ČVS: KÚV 72/01-NR-1997, podľa § 160 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Tr. por.“), pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 2, 4 písm. b/ Tr. zák. Postupom podľa § 160 ods. 1, ods. 4 Tr. por. mu vyšetrovateľ 5. decembra 1997 vzniesol obvinenie aj pre ďalšie skutky právne kvalifikované ako trestné činy falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 140 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., výroby a držania falšovateľského náčinia podľa § 142 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., falšovania a pozmeňovania kontrolných technických opatrení na označenie tovaru podľa § 145a ods. 1 Tr. zák., porušovania práv k ochrannej známke, obchodnému menu a chránenému označeniu pôvodu podľa § 150 ods. 1 Tr. zák. Trestné stíhanie obvineného bolo od 6. apríla 1997 do 6. apríla 2000 vykonávané väzobne. Vzhľadom na existenciu dôvodov nutnej obhajoby podľa § 36 ods. 1 písm. a/, ods. 3 Tr. por. mal obvinený od začiatku trestného stíhania obhajcu (zv. II, č. l. 162; zv. II, č. l. 166; zv. IV, č. l. 706). Tvrdenia dovolateľa, že nebol k veci vypočúvaný a že nemal možnosť podať návrhy na doplnenie vyšetrovania, sú vyvrátené obsahom spisu. Zo spisu vyplýva, že počas prípravného konania bol obvinený niekoľkokrát vypočutý (7, 22. apríla, 7. augusta,

12. septembra 1997, 13. januára, 14, 29. októbra 1998). Konfrontácia s obvineným K. sa realizovala 11. júna 1997. Súčasťou spisu sú aj záznamy o jeho preštudovaní v zmysle § 166 Tr. por. (zv. III, č. l. 496, zv. IV, č. l. 792). Po vrátení veci prokurátorovi na došetrenie bola opätovne podaná obžaloba Krajskom súde v Nitre 5. júna 2000. Hlavné pojednávanie bolo niekoľkokrát zrušené (č. l. 893, 909), resp. odročené (č. l. 926, 943, 968, 995, 1011, 1029, 1038, 1051, 1091, 1103, 1113, 1191, 1206, 1214, 1220, 1238, 1265, 1290, 1311, 1338, 1357, 1373, 1394,), otvorilo sa až 6. septembra 2004 a pokračovalo 3. novembra 2004, 23. októbra 2006, 10. septembra, 15. októbra a 27. novembra 2007.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. predpokladá, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Zákonným spôsobom získania dôkazu podľa § 89 ods. 2 Tr. por. je splnenie formálnych (t. j. procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu za súčasného splnenia materiálnych (obsahových) podmienok.

Obvinený v rozpore s ustanovením § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. namietal, že napadnuté rozhodnutie je založené na neobjektívnych, spochybniteľných a nepravdivých dôkazoch. Obhajkyňa odkázala na vyjadrenie obvineného z 12. mája 2013, že nesúhlasí s rozsahom vykonaného dokazovania, jeho hodnotením a ustálením skutkového stavu, čo však nezakladá žiadny dovolací dôvod. Námietky o tom, že súdy nižších stupňov neprihliadali na dôkazy svedčiace v prospech obvineného (vyjadrenie obvineného K., odborný posudok firmy G.) a nevykonali ním navrhnuté dôkazy, v dovolacom konaní neobstoja. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že v danej veci sa postupovalo podľa Trestného poriadku účinného do 1. januára 2006 a nie podľa zákona č. 301/2005 Z. z., ako to mylne uvádza dovolateľ.

Ako dovolací dôvod obvinený uplatnil aj písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.** V tejto súvislosti dovolateľ použil len všeobecnú formuláciu bez uvedenia konkrétnych právnych chýb. Uviedol, že súdy pochybili, keď uznali obvineného za vinného zo skutkov

uvedených v obžalobe. Napriek zjavne nedostatočnej argumentácii dovolateľa dovolací súd konštatuje, že právna kvalifikácia skutkov v predmetnej trestnej veci bola správna.

V posudzovanej veci podmienky dovolania obvineného D. V. neboli splnené, preto ho na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. musel dovolací súd odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 11. decembra 2013

JUDr. Štefan H a r a b i n , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová